A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. december 14.*

„Fellebbezés – Dömping – 502/2013/EU rendelet – Kínából származó kerékpárok importja – 1225/2009/EK rendelet – A 18. cikk (1) bekezdése – Együttműködés – A »szükséges információk« fogalma – A 9. cikk (5) bekezdése – Egyéni elbánás iránti kérelem – A kijátszás kockázata”

A C-61/16. P. sz. ügyben,

a **European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. február 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Giant (China) Co. Ltd** (székhelye: Kunshan [Kína], képviseli: P. De Baere avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítői: B. O’Connor solicitor és S. Gubel avocat)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland, M. França és A. Demeneix, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Vajda, Juhász E., K. Jürimäe (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. március 15-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. július 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében a European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) az Európai Unió Törvényszéke Giant (China) kontra Tanács ügyben 2015. november 26-án hozott ítélete (T-425/13, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:896,) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 990/2011/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot követő módosításáról szóló, 2013. május 29-i 502/2013/EU tanácsi rendeletet (HL 2013. L 153., 17. o., a továbbiakban: vitatott rendelet) a Giant (China) Co. Ltd-t (a továbbiakban: Giant) érintő részében.

I. Jogi háttér

2 A vitatott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat időszakában a dömpingellenes intézkedések Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.

3 Az alaprendelet (28) preambulumbekezdése kimondta:

„Szükséges biztosítani, hogy a felek nem megfelelő együttműködése esetén más információk is felhasználható legyenek a tények megállapításához; ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna.”

4 E rendelet 2. cikkének (7) bekezdése így rendelkezett:

„a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból […] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan piacgazdaságú harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megkezdése után rövid időn belül tájékoztatják a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

b) A Kínai Népköztársaságból, Ukrajnából, Vietnámból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején [a kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagságával] rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozatallal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt

kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

[…]”

5 Az említett rendelet 5. cikkének szövege a következő:

„[…]

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell; meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni; az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panasznak az (1) bekezdés értelmében kézhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

[…]”

6 Ugyanezen rendelet 6. cikkének (2) bekezdése ekképp rendelkezett:

„Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, különleges körülményekre vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.”

7 Az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése előírta:

„Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásból származó behozatalt, amelyre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalás került elfogadásra. A vámot megállapító rendelet a vámot minden egyes szállítóra nézve, vagy ha ez kivihetetlen, illetve a 2. cikk (7) bekezdése a) pontjában meghatározott esetekben, általános szabályként, az érintett szállító országra nézve határozza meg.

Ha a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni, egyedi vámot határoznak meg azokra az exportőrökre, amelyek megfelelően alátámasztott kérelmek alapján bizonyítani tudják, hogy:

a) teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalkozás vagy vegyes vállalat esetén az exportőrök szabadon hazatelepíthetik a tőkét és a nyereséget;

b) az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;

c) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van. Azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;

d) az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik; és

e) az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, amikor egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg."

8 E rendelet 18. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[…]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők, és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[…]

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna."

II. A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

9 1993-ban az Európai Unió Tanácsa 30,6%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó kerékpároknak az Unióba történő importjára. Ezt követően e dömpingellenes vámot ugyanezen a szinten tartották. A 2005. év során az említett vámot 48,5%-ra emelték, majd ezen a szinten tartották.

10 2012. március 9-én a Bizottság bejelentette az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, a Kínából származó kerékpárok importjára alkalmazandó dömpingellenes vám időközi felülvizsgálatának hivatalból történő megindítását.

11 Négy kínai exportáló-gyártó csoport jelentette ki, hogy exportáltak az Unióba a vizsgálati időszak során, amely a 2011. január 1-je és december 31-e közötti időszakot jelentette. E négy exportáló-gyártó csoport között volt az a csoport, amelyhez a Giant tartozik (a továbbiakban: Giant-csoport), amely Kínában székhellyel rendelkező, belső értékesítésre, illetve exportra (az Uniót is beleértve) kerékpárokat gyárt. A Giant-csoport fő részvényese a G. M., Tajvanban székhellyel rendelkező társaság. Mivel a

Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (a továbbiakban: GP) közös vállalkozás, amely a Giant-csoporthoz tartozó társaságok egyike, 2011 szeptemberében megszüntette minden tevékenységét és felszámolás alatt állt, a Giant azt kérte a Bizottságtól, hogy zárják ki a vizsgálatból.

12 2012. május 15-én a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően piacgazdasági feltételek mellett működő társaság jogállása (a továbbiakban: MET) iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt küldött az előző pontban említett négy exportáló-gyártó csoportnak. A neki címzett levélben a Bizottság arról tájékoztatta a Giantot, hogy ha részesülni kíván a MET-ben, valamennyi vele kapcsolatban álló, Kínában található vállalkozásnak, köztük a GP-nek is ki kell töltenie a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt, mivel ez utóbbi vállalkozás kerékpárokat gyártott, és a Giant csoport legnagyobb, az Unióba exportáló vállalkozása volt a vizsgálati időszakban.

13 2012. június 4-én a Giant megküldte a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványokat a Giant-csoporthoz tartozó hat társaság tekintetében, a GP-t is beleértve. A MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványában a GP úgy került bemutatásra, mint egy Tajvanban székhellyel rendelkező társaság, nevezetesen a szintén a GP-hez kapcsolódó B. I., valamint két másik, Kínában székhellyel rendelkező társaság, az S. G. és a Jinshan Development and Construction (a továbbiakban: Jinshan) által alapított közös vállalkozás. A B. I. és a Jinshan egyenként a GP 45%-át birtokolta, az S. G. pedig 10%-kal rendelkezett.

14 2012. június 14-i levelében a Bizottság felvilágosításokat kért a Giant-csoport és a Jinshan közötti jogviszonyokról. Előzetes értékelése alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez a csoport a Jinshanhoz kapcsolódott, és ez utóbbi főbb befektetései a kerékpárok gyártására és értékesítésére irányultak. Következésképpen tájékoztatta a Giantot, hogy vissza kell küldenie a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt a Jinshan és a hozzá tartozó minden társaság (a továbbiakban: Jinshan-csoport) vonatkozásában is. A Bizottság kiemelte, hogy e nyomtatványok benyújtásának hiányában az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésére álló adatok alapján vonhat le következtetéseket, és elutasíthatja a Giant csoport által előterjesztett MET iránti kérelmet.

15 2012. június 21-én a Giant észrevételeket nyújtott be a Bizottság 2012. június 14-i levelével kapcsolatban. Elsősorban azt emelte ki, hogy az a tény, hogy csak közvetetten kapcsolódott a Jinshanhoz a GP-n keresztül, és hogy a Jinshan nem gyártója az érintett terméknek, nem köteles MET iránti kérelmet benyújtani a Jinshan tekintetében.

16 2012. július 4-i levelében a Bizottság megerősítette, hogy a Giant ténylegesen kapcsolódott a Jinshanhoz, és mivel a Jinshan-csoport tagjai nem töltötték ki a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványokat, az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni, és elutasítani a Giant-csoport MET iránti kérelmét. A Bizottság ezenfelül megismételte Arra irányuló felhívását, hogy a Giant nyújtsa be a dömpingellenes kérdőívre adott válaszait a hozzá kapcsolódó összes kerékpárgyártó-exportőr vonatkozásában, a Jinshan-csoporthoz tartozókat is beleértve.

17 2012. július 16-i levelében a Giant még egyszer hangsúlyozta, hogy a Jinshannal való kapcsolata csak közvetett jellegű, következésképpen ez utóbbi nem köteles kitölteni a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványokat, sem a dömpingellenes kérdőívet.

18 2012. július 20-án a Giant megküldte a dömpingellenes kérdőívre adott válaszait a Giant-csoporthoz tartozó, az érintett termék gyártásában és exportjában részt vevő tizenegy társaság – a GP-t is beleértve –, valamint az Unió területén székhellyel rendelkező, értékesítéssel foglalkozó hat leányvállalata vonatkozásában.

19 2012. augusztus 28-án a Bizottság helységeiben tartott meghallgatás során a Giant kifogásokat terjesztett elő a Bizottság arra irányuló szándékával szemben, hogy a MET iránti kérelmének keretében az alaprendelet 18. cikkét alkalmazza, azt állítva, hogy nem volt szükséges, sem pedig lehetséges, hogy MET iránti kérelmet nyújtson be, illetve válaszoljon a kérdőívekre azon más társaságok nevében, amelyekbe a Jinshan befektetett.

20 2012. október 23-án a Bizottság tájékoztatta a Giantot, hogy mivel nem kapta meg a Jinshan-csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó MET iránti kérelmet, nem tudja érdemben megvizsgálni a Giant MET iránti kérelmét. Ennek következtében a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazza, és nem veszi figyelembe teljes egészében a Giant által a saját MET iránti kérelemére vonatkozóan benyújtott információkat.

21 2013. március 21-én a Bizottság tájékoztatta a Giantot, hogy az említett 18. cikk (1) bekezdését szándékozik alkalmazni, és következtetéseit az exportár meghatározása tekintetében is a rendelkezésére álló adatok alapján fogja levonni, mivel a GP-vel kapcsolatban álló valamennyi félre vonatkozó teljes körű információk hiányában nem tud megfelelő és megbízható számításokat végezni az exportárra vonatkozóan, és így nem tud egyedi dömpingkülönbözetet meghatározni a GP és ennélfogva a teljes Giant csoport tekintetében.

22 2013. június 5-én a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet. E rendelet fenntartotta a Giantra alkalmazandó 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot.

23 E rendelet (63) és (64), valamint (131)–(138) preambulumbekezdésében a Tanács egyfelől megerősített az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását, valamint azt, hogy nem határozhat meg egyedi dömpingkülönbözetet a Giant-csoport tekintetében, másfelől pedig elutasította a Giant annak bizonyítására irányuló érveit,hogy nem áll fenn a dömpingellenes intézkedések kijátszásának kockázata, ha ilyen egyedi különbözet kerül számításra a Giant tekintetében.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

24 A Giant az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2013. augusztus 19-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott rendeletnek az őt érintő részében történő megsemmisítése iránt.

25 A Törvényszékhez benyújtott keresetének alátámasztására a Giant nyolc jogalapra hivatkozott. A Törvényszék csak a harmadik jogalap első részét, valamint az ötödik és hetedik jogalapot vizsgálta meg. E jogalapok lényegében egyrészt a „szükséges információknak” az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése értelmében vett fogalmára, másrészt pedig arra a kérdésre vonatkoztak, hogy az egyedi elbánás megtagadása alapulhat-e a kijátszás kockázatán.

26 A Törvényszék helyt adott az említett jogalapoknak, és megállapította, hogy meg kell semmisíteni a vitatott rendeletet a Giantot érintő részében anélkül, hogy szükséges lenne a többi jogalap vizsgálatára.

IV. A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

27 Az EBMA azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– döntsön érdemben, és utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet, vagy a megsemmisítés iránti kereset érdemében történő döntéshozatalra utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és

– a Giantot kötelezze a fellebbezés és a Törvényszék előtti beavatkozás során felmerült költségek viselésére.

28 A Giant azt kéri, hogy a Bíróság:

– nyilvánítsa a fellebbezést nyilvánvalóan elfogadhatatlannak és/vagy nyilvánvalóan megalapozatlannak, következésképpen a Bíróság eljárási szabályzata 181. cikkének értelmében indokolt végzéssel utasítsa el a fellebbezést teljes egészében;

– mindenesetre mint elfogadhatatlant és/vagy megalapozatlant utasítsa el a fellebbezést; és

– az EBMA-t kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

29 A Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– érdemben döntsön, és utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet, vagy a megsemmisítés iránti kereset érdemében történő döntéshozatalra utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és

– a Giantot kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárások költségeinek viselésére.

V. A fellebbezésről

30 Az EBMA három jogalapra hivatkozik. Az első és a második jogalap az alaprendelet 18. cikkének téves értelmezésén és alkalmazásán alapul. A harmadik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn a kijátszás kockázata, ha a Giant egyedi dömpingellenes elbánásban részesül.

31 A Giant azt állítja, hogy e három jogalap elfogadhatatlan.

A. Az elfogadhatóságról

32 A fellebbezés elfogadhatatlanságára hivatkozik, mivel szerinte az EBMA három jogalapja a tények értékelésére vonatkozik, ami nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatába, tekintve, hogy nem történt hivatkozás a tények vagy a bizonyítékok elferdítésére.

33 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára kell emlékeztetni, amelynek az EUMSZ 256. cikkből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszéknek van hatásköre egyrészt a tények megállapítására, kivéve azt az esetet, ha az elé terjesztett iratokból megállapításainak tárgyi pontatlansága következne, másrészt pedig e tények értékelésére. Amennyiben a Törvényszék állapította meg, illetve értékelte a tényállást, a Bíróság az EUMSZ 256. cikk alapján a tényállás Törvényszék általi jogi minősítésének és az abból levont jogi következtetésnek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel. A Bíróság így nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Ez az értékelése tehát – ezen elemek elferdítésének esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amely – mint ilyen – a Bíróság felülvizsgálatába tartozik (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 29. pont; 2012. november 29-i Dimos Peramatos kontra Bizottság végzés, C-647/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:764, 28. pont; 2017. február 9-i Syndial kontra Bizottság végzés, C-410/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:112, 9. pont).

34 Az EBMA az első és a második jogalapjának alátámasztására hivatkozott érveivel lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy, először is, tévesen értelmezte az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, másodsorban tévesen alkalmazta ezt a rendelkezést a Giant együttműködése értékelésének keretében, harmadsorban, hogy túlzott terhet rótt a Bizottságra azzal, hogy annak bizonyítására hívta fel, hogy az általa a kapcsolódó társaságokat illetően kért információk „szükségesek”, negyedsorban pedig, hogy megváltoztatta az indokolást.

35 Harmadik jogalapja keretében az EBMA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Tanács nem hivatkozhat a kijátszás kockázatára annak igazolása érdekében, hogy elutasította, hogy egyedi dömpingellenes vámot alkalmazzon a Giant tekintetében.

36 Bár az EBMA bizonyos érvei a Törvényszék ténybeli értékeléseit vitatják, e három jogalap mindazonáltal jogszabályoknak a Törvényszék által adott értelmezésére vonatkozó kérdéseket vetnek fel, tehát jogkérdésekre vonatkoznak, amelyeket a Bíróság értékelhet a fellebbezés keretében.

37 Következésképpen a Giant által a fellebbezésben hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

B. Az első és a második jogalapról

1. A felek érvei

38 Az első és a második jogalap a megtámadott ítélet 56–78. pontjára vonatkozik.

39 Az első jogalap keretében a Tanács és a Bizottság által támogatott EBMA azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy az ügyben az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Giant exportáraira történő alkalmazása kérdése vetődött fel, míg a vitatott rendeletben a Tanács e rendelkezést összességében alkalmazta a Giant-csoportra, mivel nem rendelkezett a kapcsolódó társaságokra vonatkozó teljes és kimerítő információval. Ily módon a Törvényszék tévesen alkalmazta e rendelet 18. cikkének (1) és (3) bekezdését.

40 E tekintetben az EBMA azt állítja, hogy e rendelkezések értelmében az uniós intézmények három különböző módon használhatják fel a rendelkezésükre álló adatokat, először is globálisan, az egyik fél által szolgáltatott valamennyi információ és adat tekintetében, másodsorban, információk vagy adatok teljes összessége, például egy egyedi elbánás iránti kérelem tekintetében, illetve, harmadsorban, információk vagy adatok együttesének bizonyos szempontjai, például az exportértékesítésekkel kapcsolatos jutalékok tekintetében. A második és harmadik esetben az uniós intézmények csak az elutasított információkat vagy adatokat helyettesítik, és használnak más információkat vagy adatokat. Az első esetben az intézmények a szolgáltatott információk vagy adatok összességét utasítják el.

41 A második jogalap keretében a Tanács és a Bizottság által támogatott EBMA először is azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, az együttműködésnek az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett hiánya fennállásának elemzése során. A Törvényszék érvelése ugyanis téves feltevésen alapul, mivel a Giant által szolgáltatott információk és adatok csak arra szolgáltak, hogy lehetővé tegyék az uniós intézmények számára az exportár megállapítását. Az első szakaszban a kért információk azon nélkülözhetetlen minimumalapnak feleltek meg, amelyek lehetővé teszik ezen intézmények számára, hogy teljes és pontos képet kapjanak a Giant-csoportról és kapcsolódó társaságairól. Márpedig a Giant által szolgáltatott információk nem voltak elégségesek e képhez. Másodsorban az EBMA arra hivatkozik, hogy a Törvényszék, jogellenesen, túlzott terhet rótt a Bizottságra azzal, hogy annak bizonyítására hívta fel, hogy a kapcsolódó társaságokat illetően az általa kért információk miért voltak szükségesek. Harmadsorban az EBMA azt állítja, hogy tekintettel a

Tanács és a Bizottság tág mérlegelési hatáskörére a dömpingellenes eljárásokban, a Törvényszék nem léphet a Tanács helyébe annak megállapításával, hogy következtetései részleges bizonyítékokon alapulnak.

42 A Giant vitatja e jogalapok megalapozottságát.

2. A Bíróság álláspontja

43 Első és második jogalapja keretében – amelyeket célszerű együtt vizsgálni – az EBMA egyfelől azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését. Az EBMA másfelől lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék jogellenesen helyettesítette a Tanács érvelését a sajátjával.

a) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmezésében és alkalmazásában elkövetett jogban való tévedésről

1) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmezéséről

44 Az EBMA lényegében azt állítja, hogy a Törvényszéknek – a többek között – a megtámadott ítélet 77. pontjában szereplő azon következtetése, miszerint a Tanács megsértette alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy a rendelkezésére álló adatokat használta fel az exportár kiszámításához, e rendelkezés téves értelmezésén alapul.

45 Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós intézmények felhasználhatják a rendelkezésre álló adatokat ahhoz, hogy átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapításokat tegyenek, különösen akkor, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül.

46 Az alaprendelet nem tartalmazza a „szükséges információk” fogalmának meghatározását. Ebből következik, hogy e rendelet 18. cikke (1) bekezdése hatályának meghatározásához figyelembe kell venni e rendelkezés megfogalmazását, összefüggéseit és céljait (lásd ebben az értelemben 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Először is, az említett rendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfogalmazását illetően, a „szükséges” melléknév szokásos jelentésében arra utal, amit megkövetelnek, vagy ami nélkülözhetetlen egy adott cél eléréséhez. Ily módon e rendelet értelmében csak azokat az információkat lehet „szükségesnek” minősíteni, amelyek nélkül a dömpingellenes vizsgálat nem folytatható le.

48 Ezenfelül az említett rendelkezés előírja, hogy a rendelkezésre álló adatoknak, amelyeket az uniós intézmények felhasználhatnak, ha az érdekelt felek bármelyike nem szolgáltatja a szükséges információkat, átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások megtételére kell szolgálniuk.

49 Ebből következik, hogy az információk akkor minősülnek „szükségesnek”, ha azok egy adott vizsgálat során lehetővé teszik az ilyen ténymegállapítások megtételét. Tekintettel arra, hogy egy adott információ lehetővé teheti az említett ténymegállapítások megtételét egy adott vizsgálatban, egy másikban pedig felesleges lehet, meg kell állapítani, hogy azt az értékelést, amely lehetővé teszi annak meghatározását, hogy egy adott információ az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmében vett „szükséges információnak” minősül-e, vagy sem, nem elvontan, hanem az egyes vizsgálatok sajátos körülményeire figyelemmel kell értékelni.

50 Másodsorban, az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének szövegkörnyezetét illetően meg kell állapítani, hogy e rendelet 5. cikkének (10) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítés – amelyet a Bizottságnak közzé kell tennie – meghatározza azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a dömpingellenes vizsgálat során figyelembe kell venni. Ezenfelül az említett rendelet 5. cikkének (11) bekezdése előírja, hogy a Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit e vizsgálat megindításáról. Ráadásul ugyanezen rendelet 6. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a Bizottság szolgálatai kérdőívet készítenek annak érdekében, hogy megszerezzék az említett vizsgálathoz szükséges felvilágosításokat. E kérdőívet megküldik az érdekelt feleknek, akiknek főszabály szerint harminc nap áll rendelkezésére a válaszadásra.

51 Az alaprendelet 5. cikkének (10) és (11) bekezdéséből, valamint 6. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az érdekelt felek kötelesek megküldeni a Bizottság szolgálatainak azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a dömpingellenes vizsgálat megfelelő lefolytatását. Következésképpen a „szükséges információknak” az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében szereplő fogalma, e rendelkezések fényében értelmezve, ugyanezen információkra utal.

52 Ezenfelül az alaprendelet 18. cikkének (3) és (6) bekezdéséből az következik, hogy azokat az információkat, amelyeket az érdekelt felek kötelesek a Bizottságnak szolgáltatni, az uniós intézményeknek annak érdekében kell felhasználniuk, hogy megtegyék a dömpingellenes vizsgálatra vonatkozó ténymegállapításokat, és e felek nem tarthatják vissza a releváns információkat. Mivel egy egyedi információ meghatározó szerepet játszhat az egyik ügyben, és irreleváns lehet a másikban, e rendelet 18. cikkének (3) és (6) bekezdéséből az következik, hogy egy adott információ „szükséges” jellegét esetről-esetre kell értékelni.

53 Következésképpen az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének szövegkörnyezete megerősíti a „szükséges információk” fogalmának az e rendelkezés szó szerinti elemzéséből adódó értelmezését. Ennek megfelelően az információk akkor minősíthetők az említett rendelkezés értelmében véve „szükségesnek”, ha azok olyan jellegűek, hogy lehetővé teszik az uniós intézmények számára, hogy a dömpingellenes vizsgálat keretében megtegyék a szükséges ténymegállapításokat, esetről-esetre értékelve az információk „szükséges” jellegét.

54 Harmadsorban, a „szükséges információk” fogalma meghatározásának figyelembe kell vennie az alaprendelet 18. cikkének célkitűzésére. E tekintetben, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 50. pontjában, a Bizottságnak mint vizsgáló hatóságnak a feladata annak meghatározása, hogy dömping, illetve kár áll-e fenn, és hogy van-e okozati összefüggés a dömpingelt behozatalok és a kár között. Mindazonáltal az alaprendelet egyetlen rendelkezése sem biztosít olyan hatáskört a Bizottság számára, amely lehetővé tenné, hogy az érintett feleket a vizsgálatban való részvételre vagy információk szolgáltatására kényszerítse. A Bizottság tehát a szükséges információk szolgáltatása tekintetében az érdekelt felek önkéntes együttműködésére van utalva.(lásd analógia útján: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 31. és 32. pont).

55 Ezen összefüggésben az alaprendelet (28) preambulumbekezdéséből az következik, hogy az uniós jogalkotó azt szándékozott előírni, hogy azon felek tekintetében, akik nem megfelelően működnek együtt, a tények megállapításához más információk is felhasználhatók legyenek, és ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna. Ily módon az alaprendelet 18. cikkének az a célja, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy akkor is folytatni tudja az eljárást, ha az érdekelt felek megtagadták az együttműködést, vagy nem megfelelően működtek együtt.

56 Következésképpen, amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 53. és 54. pontjában, tekintettel arra, hogy az érdekelt felek a tőlük lehetőségeik szerint elvárható módon kötelesek együttműködni, e feleknek be kell nyújtani a rendelkezésükre álló és az uniós intézmények által a megállapításaikhoz szükségesnek ítélt valamennyi információt.

57 Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfogalmazásából, szövegkörnyezetéből, valamint célkitűzéséből ily módon az következik, hogy a „szükséges információk” az érintett felek birtokában lévő azon információkra vonatkozik, amelyeknek szolgáltatására a célból hívják fel őket az uniós intézmények, hogy megtegyék a dömpingellenes vizsgálat keretében szükséges ténymegállapításokat.

58 A „szükséges információknak” a jelen ítélet előző pontjában meghatározott fogalmára tekintettel kell megvizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése alkalmazásának keretében, amikor megállapította, hogy a Tanács jogellenesen használta fel a rendelkezésre álló adatokat az exportár kiszámításához.

2) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi alkalmazásáról

59 Először is, ami az azon téves feltevésre alapított érvet illeti, amelyre a Törvényszék támaszkodott, meg kell állapítani, hogy az EBMA lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék rosszul értelmezte a vitatott rendeletet. A Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy a jelen ügyben az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Giant exportáraira történő alkalmazásával kapcsolatos kérdés vetődött fel, jóllehet a vitatott rendeletben a Tanács e rendelkezést globálisan a Giant-csoportra alkalmazta, mivel nem rendelkezett teljes körű információkkal a kapcsolódó társaságokat illetően.

60 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 67. pontjában, a Tanács a vitatott rendelet (131) preambulumbekezdésében megemlítette, hogy, hogy az exportár meghatározása érdekében az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazták. Ezenfelül, különösen a megtámadott ítélet 52. pontjából az következik, hogy a Törvényszék a Giant azon érvére kívánt válaszolni, miszerint – ellentétben azzal, amit a Tanács állított a vitatott rendeletben – a Bizottság által kért, a Jinshan-csoportra vonatkozó információk nem voltak szükségesek a megbízható exportár kiszámításához, következésképpen egyedi dömpingkülönbözet meghatározásához. Végül a megtámadott ítélet 23. pontjában a Törvényszék megemlítette a Bizottság Giantnak címzett, 2013. március 21-i levelét, amelyben ezen intézmény tájékoztatta ez utóbbit, hogy ezt a rendelkezést szándékozik alkalmazni az exportár meghatározásához.

61 Ebből következik, hogy el kell utasítani azt az érvet, miszerint a Törvényszék téves feltevésre támaszkodott, amikor úgy ítélte meg, hogy jelen ügyben az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének az exportárra történő alkalmazása volt a kérdés.

62 Másodsorban, a Törvényszéknek a Giant együttműködésére vonatkozó értékelését illetően, amint az a jelen ítélet 57. pontjában is megállapításra került, a „szükséges információk” fogalma olyan jellegű információkra vonatkozik, amelyek lehetővé teszik az uniós intézmények számára, hogy megtegyék a dömpingellenes vizsgálat keretében szükséges ténymegállapításokat.

63 A jelen ügyben, a Törvényszék a megtámadott ítélet 63–69. pontjában megvizsgálta, hogy a Jinshan-csoport tagjaira vonatkozó információk – amelyek az uniós intézmények meg kívántak kapni, elsősorban a Giant exportárának meghatározása céljából – befolyásolhatták-e ezen ár meghatározását. A megtámadott ítélet 74. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy ezen információk irrelevánsak voltak az exportár kiszámításának tekintetében.

64 E körülmények között, figyelemmel a „szükséges információk” fogalmának a jelen ítélet 57. pontjában adott meghatározására, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 77. pontjában megállapította, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, amikor a rendelkezésre álló adatokat használta fel az exportár kiszámításához.

65 Harmadsorban, az azon alapuló érv, miszerint Törvényszék túlzott terhet rótt az uniós intézményekre azzal, hogy annak bizonyítására hívta fel azokat, hogy az általuk kért információk „szükségesek” voltak, nem fogadható el. A jelen ítélet 54. és 57. pontjából ugyanis az következik, hogy ezen intézményekre hárul annak bizonyítása, hogy dömping, kár, illetve a dömpingelt behozatalok és e kár között okozati összefüggés áll fenn, következésképpen annak bizonyítása is, hogy egy információ „szükséges” ahhoz, hogy megtegyék a dömpingellenes vizsgálat keretében szükséges ténymegállapításokat.

66 Ebből következik, hogy mint megalapozatlant el kell utasítani az EBMA azon érvét, miszerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmezése és alkalmazása tekintetében.

b) Az arra alapított érv, hogy a Törvényszék az uniós intézmények helyébe lépett

67 Az EBMA azt állítja, hogy figyelemmel az uniós intézmények azon tág mérlegelési jogkörére, amellyel a dömpingellenes eljárásokban rendelkeznek, a Törvényszék nem léphet ezen intézmények helyébe annak megállapításával, hogy a ténymegállapítások részleges bizonyítékokon alapulnak. A Törvényszék ily módon megsértette ezt a tág mérlegelési jogkört, és túllépett bírósági felülvizsgálati hatáskörén.

68 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

69 A Bíróság azt is megállapította, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításaikat alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem veszi át ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 Márpedig, amint az a jelen ítélet 63. pontjából következik, a Törvényszék arra szorítkozott, hogy alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Tanács általi tiszteletben tartását az elé terjesztett ténybeli elemek alapján vizsgálja meg. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ügy sajátos körülményei között ezen intézmény nem használhatta volna fel a rendelkezésre álló információkat a Giant exportárának meghatározásához, mivel egyfelől a Giant által szolgáltatott információk lehetővé tették a

Jinshan-csoport tagjaira vonatkozó információk szükséges jellegének kizárását az exportár számítása tekintetében, másfelől pedig az említett intézmény nem tudta meghatározni, hogy e társaságokra vonatkozóan mely információ lett volna szükséges az említett exportár kiszámításához.

71 Ezzel a Törvényszék nem lépett túl azon bírósági felülvizsgálat határain, amelyet a jelen ítélet 68. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel kell elvégeznie.

72 A fenti megfontolásokból következik, hogy az első és a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

C. A harmadik jogalapról

1. A felek érvei

73 Harmadik jogalapjával a Tanács által támogatott EBMA a megtámadott ítélet 79–91. pontját vitatja, amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Tanács a Giant által benyújtott, egyedi dömpingellenes vám iránti kérelem elutasításának indokaként nem hivatkozhatott volna a kijátszás kockázatára.

74 Az EBMA először is azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen támaszkodott arra az előfeltevésre, miszerint az ügy az exportár meghatározására vonatkozik. A Törvényszék e téves előfeltevés alapján ítélte meg úgy a megtámadott ítélet 81. és 82. pontjában, hogy az uniós intézmények nem hivatkozhattak a kijátszás kockázatára, mivel nem alkalmazták alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdését, és nem hivatkoztak e rendelet egyetlen más olyan rendelkezésére, amely azt írja elő, hogy a kijátszás kockázata igazolhatja az egyedi dömpingellenes vám alkalmazásának megtagadását valamely gyártó-exportőrrel szemben.

75 Másodszor az EBMA szerint olyan egymással kapcsolatban álló vállalkozások esetén, mint amilyen a jelen ügyben a Giant- és a Jinshan-csoport, mindig fennáll a kijátszás kockázata, ha az egyik kapcsolt vállalkozás alacsonyabb dömpingellenes vámban részesül, mint ugyanebből a csoportból egy másik jogalany. Ez az oka annak, hogy a megszilárdult uniós gyakorlat lényege, hogy a dömpingellenes vámokat csoportszinten, és nem a társaság szintjén alkalmazzák. Következésképpen a megtámadott ítélet 83. pontja, amely a nem kapcsolódó vállalkozások közötti kijátszás elméleti kockázatára vonatkozik, hibás és tévesen alkalmazza a jogot, mivel a kijátszás sokkal valószínűbb és sokkal nehezebben tárható fel a kapcsolódó társaságok között. Ezenfelül, a megtámadott ítélet 84. pontja nem releváns. A WTO választottbíróságainak és vitarendezési testülete fellebbezési testületének az említett pontban említett jelentései az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló 1994. évi megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.) 9.2. cikkével való összeegyeztethetőségére vonatkoznak.

76 Harmadsorban, a megtámadott ítélet 85–89. pontját illetően az EBMA azt állítja, hogy nem zárható ki, hogy a Giant- és a Jinshan-csoport a vizsgálati időszak alatt oly módon kapcsolódtak össze, amely meghaladja azt, ami a Giantnak a kérdőívre adott válaszaiból és a Jinshan pénzügyi kimutatásaiból következik.

77 A Giant vitatja ezen érvek megalapozottságát.

2. A Bíróság álláspontja

78 Harmadik jogalapjával az EBMA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megtámadott ítélet 79–91. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Tanács a Giant által benyújtott, egyedi dömpingellenes vám iránti kérelem elutasításának indokaként nem hivatkozhatott volna a kijátszás kockázatára.

79 Az EBMA először is a megtámadott ítélet 81. és 82. pontját vitatja. Ezen ítélet 81. pontjában a Törvényszék az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének megfogalmazására emlékeztetett. Az említett ítélet 82. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Tanács nem hivatkozhatott volna a kijátszás kockázatának fennállására az egyedi dömpingellenes vám iránti kérelem elutasításának igazolására, mivel egyfelől e rendelkezést nem vették figyelembe a Giant helyzetének vizsgálata során, másfelől pedig az alaprendelet egyetlen olyan rendelkezésére sem történt hivatkozás, amely a kijátszás kockázatának figyelembevételét írja elő.

80 Az EBMA azt állítja, hogy a megtámadott ítélet említett pontjai azon a téves előfeltevésen alapulnak, miszerint az ügy az exportár meghatározására vonatkozik. Márpedig, amint az a jelen ítélet 60. és 61. pontjából következik, a Tanács az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazta az exportár meghatározásához, amit a Giant mind a dömpingellenes eljárás keretében, mind pedig a Törvényszék előtt vitatott.

81 Következésképpen az említett előfeltevésen alapuló érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.

82 Másodsorban az EBMA a megtámadott ítélet 83. és 84. pontját vitatja. E pontokban a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács nem támaszkodhatott volna a kijátszás pusztán feltételezhető kockázatára. A Törvényszék e tekintetben a WTO választottbíróságainak és vitarendezési testülete fellebbezési testületének bizonyos jelentéseire is utal.

83 Az EBMA szerint a Törvényszéknek az említett pontokban kifejtett érvelése hibás, mivel a kapcsolódó társaságok esetében mindig fennáll a kijátszás kockázata.

84 Ez az érv nem lehet eredményes. Ugyanis, bár a dömpingellenes intézkedések kijátszásának kockázata magasabb a kapcsolt exportőröket illetően, akik tekintetében eltérő mértékű dömpingellenes vámok állapíthatók meg, az uniós intézmények mindazonáltal kötelesek bizonyítani, hogy az érintett vizsgálat körülményeire tekintettel e kockázat megállapításra került.

85 Amint azt a Törvényszék is joggal állapította meg a megtámadott ítélet 83. pontjában, minden egyéb értelmezés azt jelentené, hogy az egyedi vám biztosítása kizárólag az uniós intézmények mérlegelésétől függ.

86 Ezt az értelmezést az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének megfogalmazása is alátámasztja, miszerint egyedi vámot határozható meg azon exportőrök tekintetében, akik megfelelően alátámasztott kérelmek alapján bizonyítani tudják, hogy az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi a dömpingellenes intézkedések kijátszását. Ebből következik, hogy sem a kijátszás kockázatának hiánya, sem pedig az ilyen kockázat fennállása nem vélelmezhető.

87 Harmadsorban, a megtámadott ítélet 85–89. pontját illetően az EBMA azt állítja, hogy nem zárható ki, hogy a Giant- és a Jinshan-csoport kapcsolatban volt a vizsgálati időszakban.

88 Ezen ítélet 85–89. pontjában a Törvényszék bizonyította, hogy a vitatott rendelet meghozatalának időpontjában az intézmények rendelkezésére álló információk elegendőek voltak annak megállapításához, hogy nem áll fenn a kijátszás kockázata a Giant-csoport és a Jinshan-csoport között.

89 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 108. pontjában, bár az EBMA azt állítja, hogy nem zárható ki a Giant- és a Jinshan-csoport közötti kapcsolat, mégsem vitatja az említett ítélet 86–89. pontjában felsorolt azon tényeket, amelyek alapján a Törvényszék megállapította e kapcsolat hiányát.

90 Ebből következik, azt az érvet, amely a Törvényszék megállapításával szemben azon alapul, hogy nem zárható ki, hogy a Giant- és a Jinshan-csoport kapcsolatban volt a vizsgálati időszakban, valamint a harmadik jogalapot is, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

91 A fenti megfontolásokra tekintettel a jelen fellebbezés teljes egészét el kell utasítani.

A költségekről

92 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) és (2) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, egyfelől akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte, másfelől pedig akként, hogy több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.

93 Mivel az EBMA pervesztes lett, a Giant kérelmének megfelelően a saját költségeinek viselésén kívül a Giant költségeinek viselésére is kötelezni kell. A Tanács, mivel pervesztes lett, maga viseli saját költségeit.

94 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (4) bekezdése értelmében, a Bíróság dönthet úgy, hogy az elsőfokú eljárásba beavatkozó azon fél, aki részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában, maga viselje saját költségeit.

95 Következésképpen a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a European Bicycle Manufacturers Associationt (EBMA) kötelezi a saját költségein felül a Giant (China) Co. Ltd. költségeinek viselésére.

3) Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások